Hardware

Jiří Zacpal

DEPARTMENT OF COMPUTER SCIENCE PALACKÝ UNIVERSITY, OLOMOUC

KMI/YUDIT Úvod do informačních technologií

Osnova

- Kontrolní kódy
- Hardware
 - Skříň
 - Sběrnice
 - Základní deska
 - Procesor
 - Paměť
 - Vstupní a výstupní zařízení

Literatura

- 1. J. Hronek: Struktura počítačů
- 2. P. Tišnovský: Seriál Co se děje v počítači (http://www.root.cz/serialy/co-se-deje-v-pocitaci/)

Kontrolní kódy

Kontrolní kódy

- kódy, které s příslušnou pravděpodobností zajišťují kontrolu přenášených informací
- metody:
 - Grayův kód
 - Kódy p z n
 - Kontrola paritou

Grayův kód

- Zrcadlový binární kód, známý také jako Grayův kód podle Franka Graye, je binární číselná soustava, ve které se každá dvě po sobě jdoucí čísla liší v jediné číslici.
- Zrcadlový binární kód byl původně navržen pro zabránění rušivého výstupu z elektromechanických přepínačů (hazardy relé).
- Dnes je Grayův kód používán pro podporu opravy chyb v digitální komunikaci jako je digitální pozemní televize a některé systémy kabelové televize.

Dekadicky	Binárně	Grayův kód
0	0	0
1	1	1
2	10	11
3	11	10
4	100	110
5	101	111
6	110	101
7	111	100
8	1000	1100
9	1001	1101
10	1010	1111
11	1011	1110
12	1100	1010
13	1101	1011
14	1110	1001
15	1111	1000

Kódy p z n

P

- mají kódové slovo s délkou n bitů, z nichž p bitů jsou jedničky a je jich konstantní počet, ostatní bity jsou nuly
- tyto kódy jsou kontrolní, protože je v nich možno detekovat chybu

Dekadi cky	Kód 2 z 5					
cky .	8	4	2	1	0	
0	1	1	0	0	0	
1	0	0	0	1	1	
2	0	0	1	0	1	
3	0	0	1	1	0	
4	0	1	0	0	1	
5	0	1	0	1	0	
6	0	1	1	0	0	
7	1	0	1	0	0	
8	1	0	0	0	1	
9	1	0	0	1	0	

Kontrola paritou

- Nejpoužívanějším způsobem kontroly správnosti přenášených dat po sběrnici nebo při záznamu a čtení z
 paměti je kontrola paritou.
- Při této kontrole se používá detekční kód vytvořený tak, že se k bitům zobrazujícím data připojí další, paritní bit.
 - Když počet jedniček v takto vzniklém kódu je sudý, jde o sudou paritu.
 - Při lichém počtu jedniček jde o lichou paritu.
- Paritní bit p, označovaný také jako příčná parita (VRC), umožňuje detekovat v každém kódovém slově lichý počet chyb.
- Při přenosu bloku slov je možno na konci bloku vytvořit další kontrolní znak, znak podélné parity (LRC).
- V LRC je hodnota každého bitu vypočtena jako parita všech bitů v příslušném sloupci bloku.
- Kontrola příčnou a podélnou paritou umožňuje lokalizaci a opravu jedné chyby v bloku a detekci všech dvojic a trojic chyb.

Hammingův kód

- Samoopravný kód
- Hammingův kód (n,d)
 - n bitů ve slově
 - d bitů nese informace
 - n-d paritních bitů
- Platí vztahy:
 - Detekce k chyb: d>=k+1
 - Oprava k chyb: d>=2*k+1

d	detekce	oprava
1	0	0
2	1	0
3	2	1
4	3	1
5	4	2

Algoritmus Hammingova kódu

- Algoritmus pro generování Hammingova kódu:
 - 1. Všechny bitové pozice, jejichž číslo je rovné mocnině 2, jsou použity pro paritní bit (1, 2, 4, 8, 16, 32, ...).
 - 2. Všechny ostatní bitové pozice náleží kódovanému informačnímu slovu (3, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, ...).
 - 3. Každý paritní bit je vypočítán z některých bitů informačního slova. Pozice paritního bitu udává sekvenci bitů, které jsou v kódovém slově zjišťovány a které přeskočeny.
- Pro paritní bit p1 (pozice 1) se ve zbylém kódovém slově 1 bit přeskočí, 1 zkontroluje, 1 bit přeskočí, 1 zkontroluje, atd.
- Pro paritní bit p2 (pozice 2) se přeskočí první bit, 2 zkontrolují, 2 přeskočí, 2 zkontrolují, atd.
- Pro p3 (pozice 4) se přeskočí první 3 bity, 4 zkontrolují, 4 přeskočí, 4 zkontrolují, atd.

Složení počítače

Součásti počítače

- Skříň
- Zdroj
- Základní deska
- Procesor
- Paměť
- Sběrnice
- Periférie
 - Monitor
 - Tiskárna
 - Klávesnice a myš

Skříň

- provedení: desktop, (mini/midi/big)tower, rackové,
- laptop/notebook, palmtop, embedded, atd.
- korespondence s rozměry základní desky (otvory pro zdroj, konektory, lišty pro přídavné karty)
- šachty pro mechaniky výměnných médií a karet (5,25", 3,5", PCMCIA) aj., tlačítka pro zapnutí a reset, signalizace a indikátory (detekce otevření, LED), konektory pro USB, audio aj.
- výrobci: Antec, AOpen, ASUS, Chieftec, Cooler Master, DFI, Ever Case, Foxconn a další

Zdroj napájení

- zajišťuje el. napájení stejnosměrným proudem všech (vnitřních) součástí počítače
- typicky +3; 3,+-5,+-12 V, 300-800 W pro osobní počítače, 25-100 W pro laptopy, více zdrojů (redundantních) pro servery a pracovní stanice, efektivita od 75 do 90 %
- korespondence s rozměry základní desky (konektory) a skříně, AT nebo ATX
- výrobci: Antec, Enermax, Foxconn a další

Základní deska

- základní součást, ke které (na kterou) se připojují další zařízení, které propojuje: procesor(y), paměti,
 přídavné karty, disková zařízení, periferie a další
- vícevrstvý obdélníkový plošný spoj s obvody propojujícími zařízení pomocí vnitřních sběrnic
- formáty (form factor):
 - PC/XT (IBM) první pro osobní počítače, de facto standard
 - AT (IBM) 305x 350 mm, varianta Baby
 - ATX (Intel, 1995) 244x305 mm, nejpoužívanìjší, varianty micro (244x244 mm), Extended, Flex, Ultra
- odpovídající skříň, různé konektory pro napájení od zdroje, různě rozmístění konektorů pro periferie
- výrobci: Aopen, ASRock, ASUS, Biostar, EPoX, Foxconn, Gigabyte Technology, Intel, Jetway, Micro-Star, Palit,
 Soyo, VIA a další

Sběrnice

- soustava vodičů, která umožňuje přenos signálů mezi jednotlivými částmi počítače
- části sběrnice:
 - Adresová
 - slouží k výběru určité paměťové buňky nebo I/O zařízení
 - většinou má šířku 16 40 bitů (určuje velikost paměti, s jakou je procesor schopen pracovat)

Datová

- šířka určuje, kolik bitů lze najednou přenést mezi procesorem a pamětí
- většinou 8 až 64 bitů
- obvykle vnitřní i vnější datová sběrnice má stejnou délku
- podle šířky se mluví o osmibitových procesorech, šestnáctibitových procesorech, ...

Řídící

- jejím prostřednictvím předává procesor povely ostatním zařízením a přijímá stavové a řídící informace z okolí
- počet řídících signálů bývá pro různé procesory různý (10 až 100)

Dělení sběrnic

- dle umístění:
 - vnitřní: na základní desce (součást jejích obvodů),
 - vnější (rozhraní): k diskovým zařízením a periferiím,
- dle funkce
 - adresová výběr adresy v paměti nebo zařízení na sběrnici, šířka 8 až 64 bitů určuje, s jak velkou pamětí nebo s kolika zařízeními lze (přímo) pracovat
 - datová přenos dat po sběrnici, šířka 1 až 128 bitů, udává "bitovost" sběrnice
 - řídící řízení zařízení na sběrnici pomocí řídících a stavových informací, šířka 1 až 8 bitù urèuje poèet řídících signálů a stavů
- dle způsobu přenosu
 - Paralelní
 - Sériová
- další dělení
 - Lokální
 - Universální

Standardy sběrnic

- ISA starší typ pasivní sběrnice, šířka 8 nebo 16 bitů, přenosová rychlost < 8 MB/s</p>
- PCI novější typ "inteligentní" sběrnice, šířka 32 nebo 64 bitů, burst režim, přenosová rychlost < 130 MB/s
 (260 MB/s)
- AGP jednoúčelová sběrnice určená pro připojeni grafického rozhraní (karty) k systému, přenosová rychlost 260 MB/s - 2 GB/s
- PCI-Express (PCIe) nová sériová implementace sběrnice PCI
- USB sériová polyfunkční sběrnice
 - 1.1 přenosová rychlost 12 Mb/s (~1,43 MB/s),
 - 2.0 přenosová rychlost 480 Mb/s (~57 MB/s),
 - 3.0 přenosová rychlost 4800 Mb/s (~572 MB/s)
- FireWire sériová polyfunkční sběrnice, široké použití, 50 MB/s

Čipová sada (chipset)

- integrované obvody (s pasivním chladičem) na základní desce pro řízení pamětí a sběrnic, propojení procesoru, sběrnic a připojení dalších zařízení
- konstruované pro konkrétní typy a počty/množství procesorů a pamětí
- severní můstek, systémový řadič (north bridge, memory controller hub)
 - propojuje procesorovou sběrnici (procesor, paměti) s vnitřními sběrnicemi (AGP, PCI Express) a jižním můstkem (můstky, interní sběrnice)
 - obsahuje např. řadič operační paměti (dříve, dnes součást procesoru), řadič cache paměti = vyrovnávací paměti mezi různě rychlými zařízeními (na frekvenci rychlejšího), např. procesorem a operační pamětí

Čipová sada (chipset)

- jižní můstek, vstupně/výstupní řadič (south bridge, I/O controller hub)
 - propojuje severní můstek a vnitřní sběrnice (PCI, PCI Express) s vnějšími, příp. se sběrnicí ISA
 - obsahuje např. řadič diskových zařízení a polí, řadiè DMA (Direct Memory Access, umožnění přímého přístupu zařízení do operační paměti), řídící obvody vnějších sběrnic a rozhraní a připojení BIOSu (sběrnice LPC k čipu Super I/O), integrované karty
- výrobci: Intel, AMD, NVidia, VIA Technologies, SiS a další

BIOS

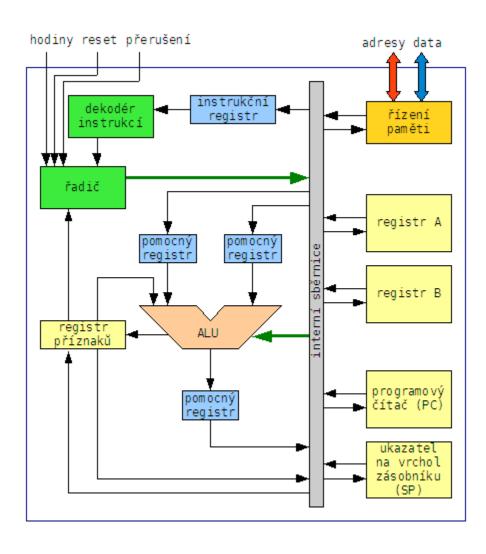

- Basic Input Output System
- program poskytující základní nízkoúrovňové služby: start počítače, vstupní (obsluha klávesnice, myši),
 výstupní (text, graka), dále např. datum a čas, správa napájení, síťové
- rozhraní mezi hardwarem a operačním systémem
- umožňuje základní konfiguraci hardwaru počítače (tzv. SETUP): zapnutí/vypnutí zařízení, základní nastavení zařízení (parametrů, přiřazení zdrojů přerušení, DMA kanály, vstupní/výstupní adresy, přiřazený paměťový rozsah aj.), zařízení pro zavedení operačního systému
- firmware uložený v paměti ROM (Flash EEPROM) na základní desce
- konfigurační data v paměti CMOS RAM zálohované baterií
- výrobci: Award, Phoenix, Ami

Mikroprocesor

Mikroprocesor

Registry

- paměťové buňky, které slouží procesoru pro ukládání mezivýsledků výpočtů
- druhy registrů:
 - Univerzální registry
 - Ize je volně používat pro aritmetické a logické operace
 - Intel 8086: AX, BX, CX, DX
 - Indexové a ukazatelové registry
 - tyto registry se nejčastěji používají pro adresaci dat
 - Intel 8086: SP (ukazatel zásobníku), BP (ukazatel báze), SI (index zdrojové adresy), DI (index cílové adresy)
 - Programový čítač
 - tento registr obsahuje offsetovou část adresy následující programové instrukce
 - Intel 8086: IP (Instruction Pointer)
 - Příznakový registr
 - obsahuje jednobitové indikátory, které určují okamžitý stav mikroprocesoru.

Přerušení

- metoda pro asynchronní obsluhu událostí, kdy procesor přeruší vykonávání sledu instrukcí, vykoná obsluhu
 přerušení a pak pokračuje v předchozí činnosti
- druhy:
 - Vnější přerušení (též hardwarové přerušení)
 - je označováno podle toho, že přichází ze vstupně-výstupních zařízení (tj. z pohledu procesoru přicházejí z vnějšku).
 - vstupně-výstupní zařízení tak má možnost si asynchronně vyžádat pozornost procesoru a zajistit tak svoji obsluhu ve chvíli, kdy to právě potřebuje bez ohledu na právě zpracovávanou úlohu.

Vnitřní přerušení

- vyvolává sám procesor, který tak signalizuje problémy při zpracování strojových instrukcí a umožňuje operačnímu systému na tyto události nejvhodnějším způsobem zareagovat
- jedná se například o pokus dělení nulou, porušení ochrany paměti, nepřítomnost matematického koprocesoru, výpadek stránky a podobně.

Softwarové přerušení

- je speciální strojová instrukce
- tento typ přerušení je na rozdíl od druhých dvou typů synchronní, je tedy vyvoláno zcela záměrně umístěním příslušné strojové instrukce přímo do prováděného programu
- instrukce softwarového přerušení se proto využívá pro vyvolání služeb operačního systému z běžícího procesu (tzv. systémové volání).

Metody zvýšení výkonu procesoru

- zvýšení taktovacího kmitočtu procesoru,
- zvýšení bitové šířky dat,
- zavedení vyrovnávací paměti a front instrukcí,
- zřetězené zpracování instrukcí (pipelining),
- superskalární architektura

Paměť cache

- rychlá vyrovnávací paměť
- slouží k ukládání dat při přesunu mezi různě rychlými částmi počítače
- druhy:
 - L1 (First Level Cache)
 - je integrována přímo do procesoru
 - slouží k dočasnému ukládání dat ve směru ze sběrnice do procesoru
 - L2 (Second Level Cache)
 - pro zrychlení přesunů mezi mikroprocesorem a operační pamětí
 - zpravidla je uložena na základní desce nebo v pouzdře procesoru

Instrukční sada

- množina všech instrukcí procesoru, pevně zabudována (dnes upravitelná/rozšiřitelná)
- CISC (Complete Instruction Set Computer) tzv. úplná instrukční sada, všechny možné déle trvající instrukce, u osobních počítačů navenek procesoru, např. Intel, AMD
- RISC (Reduced ISC) redukovaná instrukční sada, jen několik základních jednoduchých rychlých instrukcí, ostatní složitější jsou složeny ze základních, např. IBM Power PC, u osobních počítačů interně u novějších procesorů Intel, AMD
- instrukce přesunu (mezi registry, operační pamětí), aritmetické, logické (log. operace, posuvy, rotace),
 skoku, vstupně/výstupní (pro práci s periferiemi), ostatní (řídící aj.), a další

- vedoucí výrobce procesorů pro osobní počítače, od 1972 i další (IBM,
- AMD, Cyrix)
- 4004 (1971) první, 4-bitový, 108 kHz, 2 300 tranzistorů
- 8008 (1972), 8080 (1974), 8088 (1979) 8-bitové, 2-5 MHz, 6-29 tis. tranzistorů
- 8086 (1978) 1. 16-bitový
- 80286 (1982) 16-bitový, 24-bitová adresová, až 12 MHz, 130 tis. tranzistorů
 - reálný režim po inicializaci procesoru, podle 8086
 - chráněný režim zapnutí instrukcí z reálného (bez možnosti zpět), stránkování paměti (stránky = kusy fyzické paměti) a virtuální paměť, adresace až 16 MB fyzické operační paměti a 1 GB virtuální, 4 úrovně ochrany programu (Ring 0 až 3)

- 80386 (1985) 1. 32-bitový, vnější 16 MHz, 280 tis. tranzistorů,
- verze SX (do základních desek pro 16-bitový 80286), DX, segmentace paměti (segmenty = oblasti virtuální paměti programu s různými právy), 32-64 kB L2 cache na základní desce
- 8087, 80287, 80387SX, 80487SX matematické koprocesory, na základní desce vedle procesoru
- 80486 (1989) vnější 25 MHz, 1,2 mil. tranzistorů, verze SX (vylepšený 80386, 8 kB L1 cache), DX, DX/2 (dvojnásobná vnitřní frekvence), DX/4 (trojnásobná), integrovaný matematický koprocesor, pipelining = více rozpracovaných instrukcí zároveň
- Pentium (1993) 64-bitový (vnitřně 32!), 32-bitová adresová, vnější 60 MHz, 3.1 mil. tranzistorů, 16 kB L1 (8 kB pro instrukce, 8 kB pro data, harvardská koncepce), rysy RISC instrukèní sady, superskalární architektura = více (2) proudů vykonávání instrukcí, umožňuje provádět více (2) instrukcí současně, 2 ALU, "předvídání,, cílové adresy instrukcí podmíněných skoků, klony AMD K5, Cyrix M1

- Pentium MMX (MultiMedia eXtension), MMX2 až 200 MHz, 57 a 70 instrukcí pro zpracování multimediálních dat (s opakujícími se smyčkami, paralelní vykonávání, s plovoucí řádovou čárkou, využití registrů FPU), architektura SIMD (Single Instruction Multiple Data, paralelní zpracování dat), data zpracovávána po 64 bitech
- Pentium Pro (P6, 1995) 36-bitová adresní část sběrnice, druhý čip v pouzdře pro 256 kB až 1 MB L2 cache, RISC jádro, 5 paralelních jednotek (2 ALU, 2 sběrnicové, 1 FPU)
- Pentium II (1997) od 233 MHz, vnější 100 MHz, 7,5 mil. tranzistorů, nové pouzdro (S.E.C.) do slotu Slot 1, verze Xeon pro servery a pracovní stanice (vyšší výkon), Mobile (M) pro notebooky (nižší spotřeba)
- Celeron vnější 66 MHz, bez L2 cache -> pomalý, od verze 300A 128 kB L2 cache, pouzdro (PPGA) do patice Socket 370 (existuje redukce na Slot 1)

- Pentium III (1999) od 400 MHz, vnější až 133 MHz, 9,5 mil. tranzistorů, dvě výrobní technologie (0,25 a 0,18 mikrometru vyšší výkon, nižší spotřeba, 1,6 V místo 2 V), integrovaná 256kB L2 cache na čipu, 70 nových instrukcí SSE (Streaming SIMD Extensions) pro 3D
- Pentium 4 (2000) od 1,3 GHz, vnější 400 a 533 MHz (technologie DualBus dvojice paměťových karet), 42 mil. tranzistorů, nové jádro, architektura NetBurst vyšší frekvence, ale i spotřeba (potřeba zdroje ATX-P4 s přídavným konektorem), další cache (např. Execution Trace Cache pro dekódované makroinstrukce), dalších 144 instrukcí SSE2 pro plovoucí řádovou čárku, verze HT (HyperThreading) zdvojené registry, simulace dvou procesorů
- Itanium (2001) 1. plně 64-bitový, instrukční sada IA-64 (Itanium), pro servery a pracovní stanice
- Core (2006) vícejádrové, sdílená až 2/6MB L2 cache, verze Solo, Duo (32-bitové), Core 2 (64-bitové), Duo,
 Quad (2 cache), Extreme, i3/5/7/9 (až 12 MB L3 cache)

Paměť

Paměť

- Vnitřní paměť k uchování informace používají tranzistory a kondenzátory, jedná se tedy o integrované obvody.
 - registry procesoru,
 - vyrovnávací paměť procesoru,
 - operační paměť
 - ROM
 - RAM
 - virtuální paměť
- Vnější paměti jsou založeny na magnetickém nebo optickém principu
 - hard disk (HDD)
 - CD, DVD, Blueray disky

Vnitřní paměť

- typy:
 - ROM
 - pouze pro čtení
 - PROM prázdné, lze je jednorázově naplnit
 - EPROM lze je vymazat (např. působením ultrafialového záření)
 - Flash-ROM programovatelné přímo v PC
 - RAM
 - paměti s náhodným přístupem

Paměti RAM

DRAM

- dynamická paměť RAM
- konstrukčně je tato paměť velmi jednoduchá, je složena z párů kondenzátor-tranzistor
- aby nedošlo ke ztrátě informace, musí být náboj periodicky obnovován

SRAM

- statická paměť
- vzájemného propojení až šesti tranzistorů
- rychlejší než DRAM, ale dražší

Pevný disk

- Parametry:
 - Technologie: HDD, SSD
 - Velikost: 2,5", 3,5"
 - Kapacita
 - Počet otáček
 - Vyrovnávací paměť
 - Rozhraní: SATA, IDE

Geometrie pevných disků

- disk je rozdělen do soustředných kružnic stop (track)
- každá stopa se dělí na sektory
- množina všech stop na všech discích se stejným číslem se označuje jako válec (cylinder)
- geometrie disku udává :
 - hlavy disku (heads) počet čtecích hlav pevného disku
 - stopy disku (tracks) počet stop na každé aktivní ploše disku
 - cylindry disku (cylinders) počet cylindrů pevného disku

Řadiče pevných disků

- funkce:
 - zajišťuje čtení a zápis dat na pevný disk
 - se sběrnicí zajišťuje přenos dat mezi diskem a procesorem
- typy:
 - IDE (PATA)
 - navržen pro sběrnici ISA
 - integrován přímo na mechanice disku
 - spojení se základní deskou pomocí karty ISA
 - na kartu lze připojit dvě zařízení (MASTER-SLAVE)
 - SATA
 - vyšší rychlost oproti IDE
 - možnost připojování disků za chodu systému (tzv. Hot Swap)
 - menší rozměry kabelů
 - SCSI
 - kvalitnější, ale dražší řešení
 - každá jednotka má vlastni řadič
 - používá se u serverů

Ostatní součásti počítače

Mechaniky

- CD/DVD:
 - Média: BlueRay, DVD+-, CD
 - Rychlost zápisu a čtení
 - Rozhraní
- Disketová
- Čtečka karet
 - Druh karet

Karty

- Grafická:
 - Rozhraní (AGP, PCIe)
 - Čip
 - Velikost paměti
- Zvuková
- Síťová
- TV

Vstupně výstupní zařízení

Vstupní zařízení

- polohovací zařízení (počítačová myš)
- klávesnice
- scanner
- • •

Monitor

- Parametry
 - Uhlopříčka: 15"-24"
 - Rozlišení
 - Jas a kontrast
 - Odezva
 - Rozhraní (VGA, DVI-I, HDMI, ...)

Tiskárna

- Druh
 - Jehličková
 - Inkoustová
 - multifunkční
 - připojení
 - Laserová
 - barevná, černobílá
 - multifunkční

Podrobnější informace

- J. Hronek: Struktura počítačů
- P. Tišnovský: Seriál Co se děje v počítači (http://www.root.cz/serialy/co-se-deje-v-pocitaci/)
- http://phoenix.inf.upol.cz/~outrata/courses/udit/syllabus.html

Příště

Operační systém a jeho funkce při ovládání počítače, z uživatelského i administrátorského pohledu. Struktura a funkce operačního systému (správa procesů, paměti a disku).

Studijní texty:

- A. Keprt: Operační systémy (http://phoenix.inf.upol.cz/esf/ucebni/OpSys.pdf)
- uvt_2_kapitola_operacni_systemy.pdf (Vyuka\KMI_UVT\vyukovy_text)
- http://phoenix.inf.upol.cz/~outrata/courses/udit/syllabus.html